

हृत्नोयभिषग् यथा,—

“अज्ञातौषधिमन्त्रस्तु यश्च व्याधेरतत्त्ववित् ।
रोगिभ्योऽर्थं समादत्ते स दृष्ट्याश्चौरवद्विषक् ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

तस्यान्नस्याभोज्यत्वं यथा,—

“शूद्रान्नं ब्राह्मणो मुक्ता तथा रज्जावतारिणः ।
चिकित्सकस्य क्रूरस्य तथा स्त्रीन्टगजीविनाम् ।
श्रीष्टिकान्नं स्रुतिकान्नं मुक्ता मासं व्रती भवेत् ॥”
व्रती यावक्तेन । तत्र धेनुद्वयम् । इति प्राय-
श्चित्तविवेकः ॥ अपि च ।

“पूयश्चिकित्सकस्यान्नं पुंश्चल्यास्त्रमिन्द्रियम् ।
विष्ठा वाहुंषिकस्यान्नं शृङ्खलिक्रिययो मलम् ॥”
इति मानवे ४ अध्यायः ॥

(श्रुतधन्वनः श्वेत्तजः पुत्रः । यथा, हरिवंशे ।
३८ । ६ ।

“कृतवर्मायज्ञस्तेषां श्रुतधन्वा तु मध्यमः ।
देवेष्वप्यवनात् तस्य भिषग्वैतरणश्च यः ॥”
औषधम् । यथा, ऋग्वेदे १ । २४ । ६ ।

“श्रुतं ते राजन् भिषजः सहस्रसुवर्णं
गभीरा सुमतिष्ठे अस्तु ॥”

“हे राजन् ! वरुण ! ते तव श्रुतं भिषजः
सहस्रं वन्मनिवारकाणि श्रुतसहस्रसंख्याका-
न्यौषधानि वेदा वा सन्ति ॥” इति तद्गाथ्यं
सायनः ॥)

भिषक्प्रिया, स्त्री, (भिषजः प्रिया ।) गुडुची ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

(विद्वतिरस्या गुडुचीशब्दं ज्ञातव्या ॥)
भिषग्जितं, स्त्री, (भिषजा जितम् ।) औषधम् ।
इति चिकित्साशेषः ॥ (चिकित्सा ॥ यथास्य
पर्यायः ।

“चिकित्सितं प्रतीकारश्चिकित्सा च भिषग्-
जितम् ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
भिषग्भद्रा, स्त्री, (भिषजि औषधे वैद्ये वा भद्रा
शुभदायिका ।) भद्रदन्तिका । इति राज-
निर्घण्टः ॥

भिषग्जाता, [ऋ] स्त्री, (भिषजां मातेव ।)
वाचकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः
पर्यायः ।

“वाचको वाशिका वासा भिषग्जाता च
चिह्निका ।

विंहास्यो वाजिदन्ता स्यादट्टरूपोऽट्टरूपकः ॥
आट्टरूपो ट्टरूपकः विंहास्यश्च स स्मृतः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

भिस्सटा, स्त्री, (भिस्सामन्नं टीकते इति । टीक
गतौ + “अन्वोभ्योऽपीति ङः । ततः एषोदरा-
दित्वात् साधुः ।) दग्धानम् । इत्यमरः । २ ।
६ । ४६ ॥ अस्य रूपान्तरम् । भिस्सिटा ।
भिस्सिटा । भिस्सिटा । इति तट्टीका-
चारसुन्दरी ।

भिस्सा, स्त्री, (वमस्तीति । भस्स ह्रीमौ + वाहुल-
कात् सः । हृन्दि वहुकमितीत्यम् । ब्राह्मण-

भिस्सति भाष्यप्रयोगालोकेऽपि । यद्वा, भेदन-
मिति भित् । भिद् + क्तिप् । भिदं स्यतीति ।
सो + “आतोऽनुपसर्गे कः ।” इति कः । एषो-
दरादित्वात् साधुः ।) अन्नम् । इत्यमरः । २ ।
६ । ४८ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—

“भक्तमन्नं तथान्यच्च कश्चित् क्रूरश्च कौर्णितम् ।
ओदनोऽस्ती स्त्रियां भिस्सादीदिविः पुंसि-
भाषितः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
भिस्सिटा, स्त्री, (भिस्सामन्नं टीकते इति । टीक
गतौ + ङः । एषोदरादित्वात् साधुः ।) दग्धा-
न्नम् । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥

भी, ग गि भ्रुवाश्च । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रा०
-पर०-सक०-अनिट् ।) ग, भीनाति । गि,
भिनाति । भीनः भीनिः । गिनेव क्र्यादिविधौ

गगृह्यन् पादिविकल्पार्थं चकारात् भीव्याश्च ।
इति दुर्गादासः ॥

भी, नि लि भीवाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रा०
-पर०-अक०-अनिट् ।) ग, भीनाति । गि,
भिनाति । भीनः भीनिः । गिनेव क्र्यादिविधौ

गगृह्यन् पादिविकल्पार्थं चकारात् भीव्याश्च ।
इति दुर्गादासः ॥

भी, नि लि भीवाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रा०
-पर०-अक०-अनिट् ।) नि, भीतोऽस्ति ।
लि, विभेति । इति दुर्गादासः ॥

भीः, स्त्री, (भी भीवाम् + सम्प्रदादित्वात् क्तिप् ।)
भयम् । इत्यमरः । १ । ७ । २१ ॥ (यथा,
आर्थासप्तशत्याम् । ३८७ ।

“पूर्वाधिको रहित्याम् बहुमानः प्रेमनर्म-
विश्वासः ।

भीरश्चिक्रेयं कथयति रागं बालाविभक्तमिव ॥”
भीतं, स्त्री, (भी लि भीवाम् + क्तः ।) भयम् ।
भययुक्ते, त्रि । इति मेदिनी । ते, ४० ॥ (यथा,
मनुः । ७ । ६४ ।

“यस्तु भीतः पराट्टसः संयामे हन्यते परैः ।
भर्तृवैदुदुक्त्वं किञ्चित् तत्त्वं प्रतिपद्यते ॥”
भीतिः, स्त्री, (भी + क्तिन् ।) भयम् । इत्यमरः ।
१ । ७ । २१ ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ८४ । १६ ।

“दुर्गे ! स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः
खस्येः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ॥”
कस्यः । इति विश्वः ॥

भीमं, त्रि, (विभेत्स्नादिति । भी + “भियः
सुम्वा ।” उणा० १ । १४७ । विभेतेर्मेकं धातोर्वा
सुगागमश्च । इति मक् ।) भयहेतुः । तत्-
पर्यायः । भैरवम् २ हाद्यम् ३ भौषणम् ४
भौष्णम् ५ चौरम् ६ भयानकम् ७ भयङ्करम् ८
प्रतिभयम् ९ । इत्यमरः । १ । ७ । २० ॥ (यथा,
रघुः । १ । १६ ।

“भीमकान्तैर्दृग्पुण्यैः स बभूवोपजीविनाम् ।
अष्टयश्चाभिगम्यश्च यादोरनैरिवायवः ॥”
भीमः, पुं, (विभेत्स्नादिति । भी + मक् ।) भया-
नकरसः । यथा,—

“भयानको भयस्याभिभावः कालाधिदेवतः ।
स्त्री नीचप्रकृतिः कृष्यो मत्तस्तत्त्वविशारदैः ॥”
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

शिवः । (यथा, मार्कण्डेये । ५२ । ७ ।
“भवं सर्वं तथेष्टानं तथा पशुपतिं प्रसुः ।

भीमसुयं महादेवमुवाच स पितामहः ॥”
विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ५२ ।

“अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ॥”
मध्यमपाण्डवः । (यथा, महाभारते । १ ।
१२३ । १२ ।

“तस्मात्पुत्रे महाबाहुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥”
अस्य विवरणादिकं भीमसेनशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)
अन्ववेतसः । इति मेदिनी । मे, २१ ॥ महादेव-
स्याष्टवर्तुर्गताकाशश्चरतिः । यथा । भीमाय
आकाशश्चरन्ते नमः । इति तिथ्यादितत्त्वे
शिवपूजाप्रयोगः ॥ (गन्धर्वविशेषः । यथा,
महाभारते । १ । ६५ । ४३ ।

“भीमश्चिररथश्चैव विख्यातः सर्वविद्वशी ॥”
पुरुवंशीयस्य ईलिनस्य पुत्रः । यथा, तत्रैव ।
१ । ६४ । १८ ।

“ईलिनो जनयामास दुश्शन्तप्रभृतीन् वृषान् ।
दुश्शन्तं शूरभीमौ च प्रवसुं वसुमेव च ॥”
भीमनादः, पुं, (भीमो भैरवो नादो यस्य ।)
सिंहः । इति शब्दचन्द्रिका । (भीमो नादः
शब्दः । इति विग्रहे भयानकशब्दः । यथा,
चातकाटके । १ ।

“वाते विंशुनय विभीषय भीमनादेः
सच्चर्यं लमयवा करकाभिघातेः ।
त्वहारिविष्णुपरिपालितजोवितस्य
नाम्या गतिर्भवति वारिद् । चातकस्य ॥”
भयानकशब्दविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते ।
१ । १५६ । २१ ।

“भीमनादं सुताञ्जोष्ठं तीक्ष्णदंष्ट्रं महा-
रवम् ॥”
भीमरथः, पुं, (भीमो भयानको रथोऽस्य ।)
तामसमशुवंशजातासुरविशेषः । स च कूर्म-
रूपिणा हरिणा हतः । यथा,—

“हरिणा कूर्मरूपेण हतो भीमरथोऽसुरः ॥”
इति गारुडे गयामाहात्म्ये ८६ अध्यायः ॥
(हृतराष्ट्रस्य पुत्रभेदः । यथा, महाभारते ।
१ । ११७ । ११ ।

“उग्रभीमरथो वीरौ वीरबाहुरजोऽनुपः ॥”
भीमरथी, स्त्री, जनानामवस्थाविशेषः । यथा,—
“सप्तसप्ततिके वर्षे सप्तमे मासि सप्तमी ।
रात्रिर्भीमरथी नाम नराणां दुरतिक्रमा ॥”
इति शब्दमाला ॥

अपि च ।
“सप्तसप्ततिवर्षाणां सप्तमे मासि सप्तमी ।
रात्रिर्भीमरथी नाम नराणां मतिदुस्तरा ।
तामतीव नरो योऽसौ दिनानि यानि जीवति ॥
क्रतुभिस्तानि तुल्यानि सुवर्णशतदक्षिणैः ।
गतिः प्रदक्षिणं विद्योर्जल्पनं मन्त्रभाषणम् ।
ध्यानं निद्रा सुधा ज्ञानं भीमरथाः फलश्रुतिः ॥”
इति वैद्यकम् ॥

नदीभेदः । यथा राजनिर्घण्टे ।
मलापहा भीमरथी च चङ्गा
पर्याय च ह्यया जलसाध्यगा युजेः ॥”